

عنوان مقاله:

تحلیل زبانشناختی استعاره عشق، عاشق و معشوق در دوبیتی های باباطاهر

محل انتشار:

چهارمین همایش تجلیل از مفاخر همدان «همایش ملی هزاره باباطاهر» (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

فروزنده عدالت کاشی - دانش آموخته کارشناسی ارشد

احمد فروزانفر - استاد دانشگاه شاهد

خلاصه مقاله:

از مقوله های بنیادی زبان شناسی شناختی، استعاره مفهومی است که برای رسیدن به درکی شایسته از پدیده ها و شکوهمند سازی گفتار و نوشتار، الگوهای خود را بر عناصر شناخت آفرین بنیان نهاده است و استعاره را از حد شگردی بلاغی به سطح وسیله ای برای اندیشه عمیق تر و شناخت والا رسانده است. از آن جهت که استعاره محدود به ادبیات و شعر است. این مقاله به بررسی استعاره هایی در دوبیتی های باباطاهر همدانی می پردازد که بنمایه های عشق، عاشق و معشوق دارند. در ابتدا گزارشی دقیق از استعاره های عشق، عاشق و معشوق در دوبیتی های باباطاهر ارائه داده و چون استعاره مفهومی دارای دو حرکت از مبدا به مقصد است که می تواند این حرکت در جهت عمودی یا افقی باشد، استعاره ها را بر اساس انواع حرکت از مبدا به مقصد تقسیم کرده ایم. سپس به تحلیل شناختی آنها پرداخته و در پایان به این نتیجه رسیدیم که استعاره عشق، عاشق و معشوق با چه مضمون هایی در دوبیتی های باباطاهر به کار رفته است. باباطاهر از دو طریق انتقال معنا و تغییر معنا، توانسته معنای تازه ای به عشق بدهد و نمادی ویژه از معشوق بسازد و با دادن تعلیق در معنای واژه ها خواننده را در گرفتن معنای بیشتر آزاد بگذارد.

کلمات کلیدی:

عشق، استعاره مفهومی، دوبیتی ها، باباطاهر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/745778>

